

[A. M. Hansen.]

reelt Underskud paa 3 Mill. Kr. Nu ved jeg vel, at man fra Venstres Side ogsaa regner med, at der skulde kunne blive en Ekstra-indtægt for Staten derved, at man forhøjede Raasukkertolden; men i det kommende Aar vil man jo i hvert Tilfælde ikke kunne regne med en nævneværdig Indtægt paa dette Omraade, da vi jo ikke gerne skulde have nogen ret stor Indførsel af Sukker. Men det, som man i hvert Tilfælde kan se vilde blive den direkte Følge af Venstres Forslag, er et Statstilskud paa 5¾ Mill. Kr. til Sukkerproduktionen herhjemme.

Naar man saa tager i Betragtning den vældige Modstand, som Venstre rejste mod den Sukkerordning, vi traf i 1930, da man satte sig imod et Tilskud paa 1 200 000 Kr., da Sukkerprisen var nede paa 28,2 Ø., saa forstaa man, at der er sket en mægtig Omvendelse, naar Venstre nu foreslaar at bevilge et Statstilskud paa 5¾ Mill. Kr. ved en Sukkerpris af 29 Ø. Ja, Venstres Forslag gaar endog saa vidt, at man vil yde Statstilskud helt op til 37 Ø. Hvis Sukkerprisen gaar op til 37 Ø., skal Staten alligevel udrede et Tilskud paa 640 000 Kr., forudsat at Produktionsmængden er 160 Mill. kg; altsaa med en Sukkerpris paa 36 Ø. skulde der efter Venstres Forslag gives et lignende Tilskud som det, man med Hænder og Fødder satte sig imod i 1930, nemlig 1 200 000 Kr.

Naar Venstre derfor siger, at man vil let kunne forstaa, at Jyderne vil protestere imod at betale en Overpris paa Sukker, saa tror jeg, at man med lige saa stor Ret kan forudsætte, at Jyderne vil modsætte sig, at man yder Tilskud til en Sukkerroedyrkning her i Landet til saadanne Priser, som det aldrig er faldet Sukkerroedyrkerne ind at forlange Tilskud til. Det er Kærnen i Venstres Forslag, at man kommer ind paa en Statstilskudsordning, der er saa omfattende, som man aldrig har tænkt sig, den skulde kunne blive. Jeg tror nu alligevel, at det ærede Medlem Hr. Clausager hellere skulde have ladet være med at foreslaa denne Udigningskasse, thi naar der ingen Penge er i den, kan den ikke hjælpe, og naar der er Udsigt til, at den vedblivende kun vil præsentere et vældigt Underskud, saa er der jo ikke megen Fornøjelse ved den.

Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer imod Venstres Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen anbefalede Retsforbundets Ændringsforslag, der gaar ud paa at ophæve den indenlandske Sukkerafgift. Det kan man da kalde en Toldbeskyttelse, der batter noget. Naar man nu tænker sig, at Retsforbundet

i alle disse Aar, hvor vi har maattet forhandle om Kriseforslag, stadig væk har stillet sig imod ethvert Tilskud, der er stillet Forslag om her i dette høje Ting, saa virker det overraskende, naar Retsforbundet nu stiller Forslag om et Tilskud, der vil andrage mindst 8 Mill. Kr. under Forudsætning af, at Sukkerproduktionen bliver af den Størrelse som ventet. Ja, man maa forbavses.

Og naar det ærede Medlem sluttede sin Tale med at henvende sig til alle dem, der tror paa Frihandelen og er valgt paa Frihandelsprincippet, og bad dem om at stemme for dette Forslag, saa skulde han blot have føjet til for Rigtighedens Skyld, at de ved at stemme for dette Forslag vil stemme for den stærkeste Toldforhøjelse, der i Mands Minde er foreslaaet i denne Rigsdag. Ganske vist er der jo det gyldne Løfte i Forslaget om en Hundredekrone-Seddel til hver Tønde Land til Sukkerdyrkning; men jeg tror nu ikke, at man ude blandt Sukkerdyrkerne vil tage et saadant Tilbud alvorligt.

Det ærede Medlem pegede paa, at det kun var for et halvt Aar. Men hvad enten Udgiften for Staten ved Ophævelsen af den indenlandske Afgift falder paa et halvt Aar af det kommende Finansaar og et halvt Aar af det næste, eller det falder paa et helt Aar; er jo lige meget, thi Prisen bliver den samme.

Jeg vil derfor anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag, som i dette høje Ting antagelig kun vil naa til at fremkalde Forundring.

I Lighed med den sidste Taler anbefaler jeg, at vi hurtigt faar gjort Lovforslaget færdigt. Her gøres ikke Forsøg paa at skabe en varig Ordning; Forholdene, som de ligger i vor Tid, maner ikke til at tænke paa varige Ordninger hverken paa dette eller paa andet Omraade, thi det er ganske uklart, hvorledes den nærmeste Fremtid bliver. Det, der er Tale om, er en Ordning for et Aar ad Gangen, og Hovedreglerne i den er Sukkerroedyrkerne Repræsentanter gaaet ind paa. Det maa derfor være det rimelige, at man samler sig om denne Ordning i Haab om, at den kan yde Sukkerroedyrkerne en nogenlunde god Betaling for deres Roer, og at den kan animere dem til at tegne et saa stort Areal, at vi kan blive Selvforsynere med Hensyn til Sukker.

Hendriksen: Saavel de af Flertallet stillede Ændringsforslag som Hovedforslaget kan jeg ganske tiltræde. Derimod er jeg ikke i Stand til, som ogsaa anført i